

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 19 de juny de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal dels Srs. M.C.P. i M.A.C. va interposar demanda, de data 23-11-2006, envers els Srs. D.U.R. i E.M.V., segons la qual sol·licitava l'atur definitiu de les obres, la reposició al seu estat anterior, el retorn de la possessió i la condemna a les costes processals.

La representació processal de la part defenent va oposar-se a la demanda, per escrit de 11-1-2007, i va demanar que es desestimés la demanda i s'imposessin les costes processals a la part agent.

II.- L'Hble. Batlle va dictar sentència, de data 8-11-2007, essent la seva part decisòria la que segueix: "DECIDEIX Estimar la demanda d'interdicte d'obra nova i de recobrar la possessió formulada pels Srs. D.U.R. i E.M.V.; ratificar la suspensió de l'obra acordada mitjançant Aute del 26 de setembre del 2006; condemnar els defenents a retirar -a càrrec seu- la tanca de fusta en la seva totalitat amb el conseqüent retorn de les coses al seu estat primitiu; i reposar els agents en la possessió de l'espai tancat pels demandats. Condemnar la part defenent a satisfer les costes processals de la part

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

adversa, inclosos honoraris d'advocat, de procurador i de perit".

III.- La representació processal de la part defenent va interposar recurs contra la resolució d'instància i, en data 12-2-2008, va presentar escrit de conclusions, en virtut del qual demanava la revocació de la sentència d'instància. Per el contrari, la representació processal de la part agent va sol·licitar, per escrit de contesta a les conclusions de data 4-3-2008, i en consonància amb els arguments continguts en l'esmentat escrit, la confirmació de la resolució d'instància, amb imposició de les costes processals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els arguments o motius en els quals es fonamenta el recurs per la part defenent són, en essència, els que segueixen. En primer terme, considera que no s'ha provat per la part agent la possessió i aquesta càrrega probatòria corresponia a la part demandant i, per tant, a manca d'acreditació d'aquest extrem s'hauria de revocar la sentència. En segon terme, entén que de la pericial s'extreu que la tanca, en relació als punts 203 a 222, es troba dins dels límits de la propietat de la part recurrent, mentre que el punt 201 es situa 30 cm fora de la propietat, però en cap cas dins de la propietat dels agents, sinó en una zona comuna, com és el camí de la urbanització.

Com a qüestió prèvia s'escau per part d'aquesta Sala posar de manifest que esdevé reiterada la jurisprudència d'aquesta Sala segons la qual l'objecte dels interdictes no abasta la definició de drets ni l'examen dels drets dominicals o reals en cosa aliena de les parts en controvèrsia, sinó que, per el contrari, s'ha de concretar a l'examen de la possessió. Des d'aquesta òptica l'estudi i anàlisi per aquesta Sala no es pot projectar sobre la titularitat dominical dels punts 201 a 222, sinó que s'ha de limitar a l'objecte de l'interdicte d'obra nova i de recuperar la possessió.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

II.- Resta acreditat que els xalets núm. 18 i 19 tenien un accés comú de gespa i que la part defenent va incorporar al mateix unes pilones de fusta i una valla per a excloure i assenyalar l'accés al seu xalet (cfr. Folis 44 a 53, acta d'inspecció ocular als folis 62 a 65). Així mateix, consta acreditat de les pròpies circumstàncies fàctiques que han originat el present litigi, que l'accés als xalets 18 i 19 era comú als dos i que, precisament, es van entaular converses i negociacions per a delimitar l'accés i convertir l'accés comú en dos accessos privatis. Fou en aquest sentit, l'actuació unilateral de la part defenent la que va modificar l' statu quo anterior i va establir, per mitjà de fets consumats, un accés privatiu al seu xalet, mitjançant unes pilones ancorades al sòl i una valla de fusta.

III.- Conseqüentment, no es pot coincidir amb la part recurrent que la sentència d'instància no hagi infringit la disciplina de l'onus probandi ni que no s'hagi acreditat la possessió prèvia dels agents. En efecte, de la pròpia evolució dels aconteixements, s'evidencia que la possessió de l'accés a ambdós habitatges era comuna abans que es portés a terme les obres de delimitació, efectuades mitjançant la instal·lació de la tanca de fusta, ancorada al sòl, i, per tant, que les pròpies converses de les parts i elaboració de documents tècnics adreçats a la delimitació de la zona, posa de manifest que la part agent i la defenent posseïen ambdues la zona en conflicte. D'acord amb aquestes premisses, resulta que la possessió de la part agent es veu afectada i despullada per l'actuació de la part defenent i, des d'aquesta òptica, s'ha de confirmar la resolució d'instància, en el sentit de donar lloc als interdictes d'obra nova i de recuperar la possessió com a expedients per a protegir la situació possessòria de la part agent.

IV.- La desestimació del recurs s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la imposició de les costes a la part recurrent (arg. Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia
d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal dels Srs. D.U.R. i E.M.V. contra la sentència, de data 8-11-2007, i confirmar íntegrament la seva part decisòria, amb imposició de les costes a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-